

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ
ว่าด้วยธรรมาภิบาลและจริยธรรมของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๔**

.....

โดยที่พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๒๐ บัญญัติให้สภาสถาบันอุดมศึกษาต้องจัดให้มีประมวลจริยธรรมของนายกสภาสถาบันอุดมศึกษา กรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา ผู้บริหารและบุคลากรของสภาสถาบันอุดมศึกษา และผู้เรียน โดยมีกลไกในการส่งเสริม ตรวจสอบ และบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕ ได้กำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมเพื่อให้หน่วยงานของรัฐนำไปเป็นหลักเกณฑ์สำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ๒๕๕๑ สภามหาวิทยาลัยทักษิณในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ จึงออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณว่าด้วยธรรมาภิบาลและจริยธรรมของมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไปและคำนิยาม

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณว่าด้วยธรรมาภิบาลและจริยธรรมของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณว่าด้วยจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๗

(๒) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณว่าด้วยจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“ธรรมาภิบาล” หมายความว่า หลักในการบริหารจัดการ การกำกับดูแล กิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีคุณธรรม จริยธรรมและให้เป็นไปตามครรลองคลองธรรม ประกอบด้วย หลักประสิทธิภาพ หลักประสิทธิผล หลักการตอบสนอง หลักการรับผิดชอบต่อสังคม หลักความโปร่งใสตรวจสอบได้ หลักการมีส่วนร่วม หลักการกระจายอำนาจ หลักนิติธรรม หลักความเสมอภาค และหลักมุ่งเน้นฉันทามติ

“จริยธรรม” หมายความว่า ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ หรือความประพฤติที่พึงปฏิบัติ เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง อันจะส่งผลให้ผู้ประพฤติเป็นที่เลื่อมใสศรัทธาและยกย่องของบุคคลทั่วไป

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยทักษิณ

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยทักษิณ

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยทักษิณ

“กรรมการสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า กรรมการสภามหาวิทยาลัยทักษิณ

“ผู้บริหาร” หมายความว่า อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการ ผู้ช่วยคณบดี หัวหน้าสำนักงาน หัวหน้าฝ่าย หัวหน้างาน และตำแหน่งอื่นที่คณะกรรมการนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคลกำหนด

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี หรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายให้เป็นผู้กำกับดูแลและสั่งการแทนอธิการบดี หรือหัวหน้าส่วนงานและหัวหน้าหน่วยงานภายในของส่วนงาน หรือผู้ที่กฎหมายกำหนดให้เป็นผู้บังคับบัญชา หรือผู้กำกับดูแลหรือสั่งการส่วนงานหรือหน่วยงานภายในของส่วนงาน

“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน ตำแหน่งพนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ ลูกจ้างของมหาวิทยาลัย และพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานลักษณะพิเศษ หรือหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามข้อบังคับหรือประกาศของมหาวิทยาลัย รวมถึงพนักงานตามสัญญาจ้าง

“คณาจารย์” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยสายวิชาการ ตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

“นิสิต” หมายความว่า นิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ และให้หมายความรวมถึงผู้เรียน ซึ่งลงทะเบียนเข้ารับการศึกษาในหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งของมหาวิทยาลัย

“ผู้รับบริการ” หมายความว่า ผู้เข้ารับบริการซึ่งมหาวิทยาลัยเป็นผู้จัดให้

ข้อ ๕ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยรักษาการตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ หรือมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติซึ่งมิได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยและให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๒

หลักธรรมาภิบาล

ข้อ ๖ หลักธรรมาภิบาลของมหาวิทยาลัยมีดังนี้

(๑) หลักประสิทธิผล คือ ผลการปฏิบัติงานที่บรรลุตามวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย โดยการปฏิบัติงานจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน ตามมาตรฐานการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย

(๒) หลักประสิทธิภาพ คือ การบริหารงานตามวิสัยทัศน์ พันธกิจของมหาวิทยาลัยและกำกับดูแลที่ดี ให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติงานตามภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกส่วน

(๓) หลักการตอบสนอง คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงสามารถตอบสนองตามความคาดหวัง ความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

(๔) หลักการรับผิดชอบ คือ การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้น ควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของผู้รับบริการ รวมถึงความคาดหวังของสาธารณะ และแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาทางสังคม

(๕) หลักความโปร่งใสตรวจสอบได้ คือ มหาวิทยาลัยมีกระบวนการเปิดเผยข้อมูลอย่างตรงไปตรงมา สามารถชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัย และสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ตามกฎหมาย โดยสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่าง ๆ ที่สามารถตรวจสอบได้

(๖) หลักการมีส่วนร่วม คือ กระบวนการที่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย มีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหาในประเด็นที่สำคัญกับส่วนที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง การแก้ไขปัญหาในกระบวนการตัดสินใจ และกระบวนการพัฒนาในฐานะผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกันมหาวิทยาลัย

(๗) หลักการกระจายอำนาจ คือ การถ่ายโอนนโยบาย การตัดสินใจจากผู้บริหารต่อส่วนงานภายในมหาวิทยาลัย และผู้รับผิดชอบตามภารกิจที่เกี่ยวข้อง โดยมุ่งเน้นการสร้าง ความพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุง กระบวนการ และเพิ่มผลิตภาพ เพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของมหาวิทยาลัย

(๘) หลักนิติธรรม คือ การใช้อำนาจตามกฎหมาย กฎระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับ ในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยภายใต้หลักธรรมาภิบาล

(๙) หลักความเสมอภาค คือ การได้รับการปฏิบัติและได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่มีการแบ่งแยกด้านชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่น ๆ

(๑๐) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ คือ การหาข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง เป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์หรือเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรง ซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่า เป็นความเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

หมวด ๓

จริยธรรมของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๑

มาตรฐานทางจริยธรรม

และการป้องกันการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวกับผลประโยชน์ส่วนรวม

ข้อ ๗ นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และนิสิตพึงประพฤติ ดังนี้

(๑) พึงยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) พึงรักษาเกียรติของมหาวิทยาลัย ปกป้องผลประโยชน์ส่วนรวมของมหาวิทยาลัยและไม่ดำเนินการใดที่เป็นการแสดงถึงผลประโยชน์ทับซ้อน ไม่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนผู้ใดหรือกลุ่มใด หรือมีความเกี่ยวข้องในกิจการหรือกิจกรรมใด ๆ อันเป็นการขัดแย้งกับผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย

(๓) พึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานหรือผู้อื่นด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ มีมนุษยสัมพันธ์อันดี ถูกต้องตามครรลองคลองธรรม มีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต รู้รักสามัคคี และรับผิดชอบต่อหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของมหาวิทยาลัยและประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

(๔) พึงดูแลรักษาและใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัยและทางราชการอย่างประหยัด คำนึงค่าโดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

(๕) พึงประพฤติตนให้เป็นที่น่าเชื่อถือของบุคคลทั่วไป ไม่กระทำการใด ๆ อันจะนำไปสู่การเสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย

(๖) พึงประพฤติปฏิบัติตนตามแนวปรัชญาของมหาวิทยาลัย “ปัญญา จริยธรรม นำการพัฒนา” และพึงยึดมั่นในปณิธานของมหาวิทยาลัย

(๗) พึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่ ไม่ละทิ้งหน้าที่โดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๘) พึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้แก่กันโดยเสนหาจากผู้รับบริการ ในกรณีที่มีการขอมอบทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีมูลค่าสูงเกินปกติวิสัยเช่นนั้น ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว แต่ถ้าเป็นกรณีที่มีมอบให้นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย หรืออธิการบดี ให้รายงานสภามหาวิทยาลัยทราบโดยเร็ว เพื่อพิจารณาดำเนินการแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์ดังกล่าวให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติต่อไป

(๙) พึงปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบของทางราชการหรือมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด รวมถึงจารีตประเพณีที่ได้รับการยอมรับและปฏิบัติโดยชอบธรรม

(๑๐) พึงละเว้นการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ดำเนินกิจกรรมหรือโครงการที่เอื้อประโยชน์ต่อตนเองหรือพวกพ้องโดยมิชอบ

(๑๑) พึงไม่นำความสัมพันธ์ส่วนตัวมาประกอบการใช้ดุลยพินิจในการปฏิบัติหน้าที่อันจะเป็นคุณหรือเป็นโทษกับบุคคลอื่น

(๑๒) ในกรณีมีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง การจัดหาพัสดุ และการบริหารสัญญา ต้องปฏิบัติต่อเอกชนที่ร่วมแข่งขันเพื่อเข้าเป็นคู่สัญญากับมหาวิทยาลัยอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติต่อเอกชนรายใดเป็นพิเศษ

ส่วนที่ ๒

จริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย พึงมีจริยธรรมดังนี้

(๑) พึงทำหน้าที่ด้วยความมุ่งมั่น สร้างสรรค์ ผลักดันภารกิจ และเกียรติคุณแห่งมหาวิทยาลัย ให้เจริญก้าวหน้า เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อมหาวิทยาลัย

(๒) พึงมีความประพฤติดีในฐานะบุคคลสาธารณะ อันได้แก่มีความมั่นคงในจริยธรรม ตรวจสอบได้ เปิดเผย และมีภาวะผู้นำ

(๓) เข้าร่วมการประชุมต่าง ๆ ของสภามหาวิทยาลัย พร้อมให้คำแนะนำและความคิดเห็นที่นำไปสู่ความสำเร็จของมหาวิทยาลัยตามแผนยุทธศาสตร์ที่สภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ ตลอดจนสละเวลาเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ที่กำหนดไว้ในโอกาสที่เหมาะสม

(๔) ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีกับหน่วยงานภายนอกเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

ส่วนที่ ๓

จริยธรรมของผู้บริหาร

ข้อ ๙ ผู้บริหารพึงมีจริยธรรมดังนี้

(๑) พึงทำหน้าที่ด้วยความมุ่งมั่น สร้างสรรค์ บริหารภารกิจของมหาวิทยาลัยให้เจริญก้าวหน้า เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อมหาวิทยาลัย

(๒) พึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามครรลองคลองธรรม

(๓) พึงบริการแก่ผู้รับบริการด้วยจิตสาธารณะอย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง และสมเหตุสมผล รวมทั้งมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน และมีคุณภาพ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติหน้าที่อย่างไม่เป็นธรรม รวมทั้งรักษาความลับของผู้รับบริการและมหาวิทยาลัย

(๔) ในกรณีมอบหมายหน้าที่ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมากกว่าหนึ่งหน้าที่ให้ผู้บริหารคำนึงถึงการขัดกันแห่งผลประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ที่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้นั้นได้รับมอบหมายด้วย

ส่วนที่ ๔

จริยธรรมของคณาจารย์

ข้อ ๑๐ คณาจารย์พึงมีจริยธรรมดังนี้

(๑) พึงประพฤติปฏิบัติตนอย่างมีจริยธรรมให้เป็นผู้สมควรแก่การเคารพ เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิต และผู้รับบริการ สอนนิสิตอย่างเต็มความสามารถ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อนิสิตอย่างมีเมตตาและเป็นธรรม พร้อมทั้งรักษาความสัมพันธ์กับนิสิตอย่างเหมาะสม เป็นที่พึงแก่นิสิต สนับสนุนให้นิสิต มีความก้าวหน้าทางวิชาการอยู่เสมอ

(๒) พึงปฏิบัติงานโดยใช้เสรีภาพทางวิชาการในทางที่สุจริต รับผิดชอบ ปราศจากการครอบงำ ด้วยอิทธิพล หรือผลประโยชน์อื่นใด และใช้ความรู้ความสามารถให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

(๓) พึงเป็นผู้มีความคิดริเริ่ม มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ ติดตามความก้าวหน้าทาง วิชาการและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการสอนให้ดียิ่งขึ้น และรับใช้สังคมด้วยการ สร้างผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน

(๔) พึงเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ปฏิบัติตามกฎหมาย และ ระเบียบแบบแผนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวโดยเคร่งครัด พร้อมทั้งปฏิบัติหน้าที่วิจัยอย่างมีจริยธรรมนักวิจัย ตามแนวทางที่คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านวิจัยกำหนด

(๕) พึงบริการแก่ผู้รับบริการด้วยจิตสาธารณะอย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง และสมเหตุสมผล รวมทั้งมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน และมีคุณภาพ โดยคำนึงถึง ประโยชน์ของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติหน้าที่อย่างไม่เป็นธรรม

(๖) พึงยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพ ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ปฏิบัติตามจริยธรรมวิชาชีพ รวมทั้งรักษาความลับของผู้รับบริการและมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๕

จริยธรรมของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๑ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงมีจริยธรรมดังนี้

(๑) พึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือในหน่วยงานของตน ทั้งใน ด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงาน และการแก้ปัญหาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะ กล้าตัดสินใจ เป็นแบบอย่าง ที่ดี รักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย รักษาความสัมพันธ์กับผู้รับบริการอย่างเหมาะสม และถูกต้องตามครรลอง คลองธรรม

(๒) พึงบริการแก่ผู้รับบริการด้วยจิตสาธารณะอย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง และสมเหตุสมผล รวมทั้งมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน และมีคุณภาพ โดยคำนึงถึง ประโยชน์ของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติหน้าที่อย่างไม่เป็นธรรม

(๓) พึงยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพ ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ปฏิบัติตามจริยธรรมวิชาชีพ รวมทั้งรักษาความลับของผู้รับบริการและมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๖

จริยธรรมของนิสิต

ข้อ ๑๒ นิสิต พึงมีจริยธรรมดังนี้

(๑) พึงปฏิบัติตนเป็นกัลยาณมิตร และเคารพยอมรับฟังความเห็นของผู้อื่น

(๒) พึงประพฤติตนเป็นผู้มีจิตสาธารณะ ปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมและรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมอันดี มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัยต่อสังคม

หมวด ๔

กลไกและระบบการบังคับใช้

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม

ข้อ ๑๓ ให้มีคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหนึ่งคนเป็นประธานกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกอีกไม่น้อยกว่าห้าคนเป็นกรรมการ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิหนึ่งคนเป็นกรรมการ ประธานสภาคณาจารย์และพนักงานเป็นกรรมการ หัวหน้าฝ่ายนิติการเป็นเลขานุการ และนิติกรจำนวนไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ให้ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก มีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังนี้

(ก) คุณสมบัติทั่วไป

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์

(๒) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็น

ที่ประจักษ์

(๓) เป็นผู้มีความประพฤติดี มีวิสัยทัศน์ มีความเป็นอิสระ สามารถใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติ

ตามที่ได้รับมอบหมายด้วยความเป็นอิสระและเที่ยงธรรม

(๔) มีความเป็นกลาง ไม่มีส่วนได้เสียกับมหาวิทยาลัย

(๕) สามารถอุทิศตนและเวลาให้กับมหาวิทยาลัยได้อย่างเต็มที่

(ข) ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นหรือเคยเป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

(๒) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย

(๓) เป็นผู้เคยถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำ

โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก จากส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) เป็นคู่สัญญา หรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในกิจการที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย

(๗) เป็นบุพการี ผู้สืบสันดาน หรือคู่สมรสของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๔ ให้คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปีและจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินกว่าสองวาระไม่ได้

ประธานกรรมการและกรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้าม

(๔) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

กรณีที่ประธานกรรมการและกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งแทนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง และให้ผู้ได้รับตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่หากวาระการดำรงตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการเหลืออยู่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้ผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

กรณีที่คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม ครบวาระการดำรงตำแหน่ง แต่ยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการใหม่ ให้คณะกรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการใหม่

ข้อ ๑๕ คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะการกำหนดพันธกิจของมหาวิทยาลัยที่มีต่อนิสิต บุคลากร สังคม อย่างเป็นรูปธรรมต่อสภามหาวิทยาลัย

(๒) เสนอแนะระบบและกลไกการกำกับดูแลด้านธรรมาภิบาลและจริยธรรมในมหาวิทยาลัย

(๓) เสนอแนะนโยบายด้านการบริหารจัดการ ตามหลักธรรมาภิบาลและการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมแก่สภามหาวิทยาลัย รวมถึงเสนอให้สภามหาวิทยาลัยออกข้อบังคับ

(๔) ติดตาม กำกับดูแล และประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบายและหลักธรรมาภิบาล แล้วรายงานต่อสภามหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปี

(๕) ส่งเสริมสนับสนุนการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจในหลักธรรมาภิบาล จริยธรรม เพื่อให้เกิดความตระหนัก และสามารถนำไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

(๖) ทบทวนข้อบังคับมหาวิทยาลัยทุกชิ้นว่าด้วยธรรมาภิบาลและจริยธรรมของมหาวิทยาลัยทุกปี เพื่อให้มีความทันสมัย

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์ที่ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย นิสิต และผู้มีส่วนได้เสียอย่างกว้างขวางในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับธรรมาภิบาลและจริยธรรม

(๘) ทำหนังสือเรียกให้ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย หรือผู้เกี่ยวข้อง มาชี้แจงให้เห็น หรือจะส่งเอกสารข้อมูลตามสมควร เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(๙) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อทำการใด ๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม

(๑๐) เสนอแนะให้สภามหาวิทยาลัยออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม

(๑๑) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๑๖ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการประชุมคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

ข้อ ๑๗ ประธานกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการประชุม และเพื่อรักษาความเรียบร้อยในการประชุม ให้ประธานมีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ตามความจำเป็นได้

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่แทน ถ้าไม่มีรองประธานกรรมการหรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

ในกรณีที่ประธานกรรมการมีหน้าที่ต้องดำเนินการใด ๆ นอกจากการดำเนินการประชุมให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๘ การประชุมของคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม ต้องมีกรรมการเข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมของคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมเรื่องใด หากมีกรรมการคนใดคนหนึ่งเห็นว่าตนเอง อาจมีส่วนได้ส่วนเสียให้แถลงต่อที่ประชุม และให้ที่ประชุมพิจารณา ว่ากรรมการดังกล่าวมีส่วนได้ส่วนเสียหรือไม่ในกรณีที่ประชุมเห็นว่ามีส่วนได้ส่วนเสีย ให้กรรมการดังกล่าวไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุมในเรื่องนั้น กรณีนี้ให้ถือว่าคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๙ ในการประชุมต้องจัดทำรายงานการประชุมเป็นหนังสือ ถ้ามีความเห็นแย้งของกรรมการบันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และหากกรรมการเสียงข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือ ก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๒๐ อัตราค่าเบี้ยประชุม ค่าตอบแทน ค่ารับรอง หรือค่าใช้จ่ายอื่นใดที่เกิดจากการดำเนินการประชุมของคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมให้เป็นไปตามประกาศที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ส่วนที่ ๒

กลไกส่งเสริม ป้องกัน ตรวจสอบ และการบังคับใช้

ข้อ ๒๑ การขอให้ดำเนินการทางจริยธรรมอาจกระทำโดยผู้กล่าวหา ผู้รู้เห็นเหตุการณ์ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้บังคับบัญชา หรือคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมก็ได้ ทั้งหลักเกณฑ์ในการขอให้ดำเนินการทางจริยธรรมเป็นไปตามที่คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมกำหนด

ข้อ ๒๒ กรณีนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควร หรือความปรากฏต่อสภามหาวิทยาลัยว่าได้ประพฤติผิดจริยธรรมที่ไม่เป็นความผิดวินัย ให้กล่าวหาเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม

กรณีอธิการบดีถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควร หรือความปรากฏต่อสภามหาวิทยาลัยว่าได้ประพฤติผิดจริยธรรมที่ไม่เป็นความผิดวินัย ให้กล่าวหาเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม เว้นแต่มีการประพฤติผิดจริยธรรมที่เป็นความผิดวินัยหรือความผิดวินัยร้ายแรงด้วย ให้สภามหาวิทยาลัยดำเนินการทางวินัยตามกฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย โดยไม่ต้องดำเนินการทางจริยธรรมตามข้อบังคับนี้

กรณีผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย คณาจารย์ และนิสิต ยกเว้นอธิการบดี ถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควร หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าได้ประพฤติผิดจริยธรรมที่ไม่เป็นความผิดวินัย ให้กล่าวหาเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม เว้นแต่มีการประพฤติผิดจริยธรรมที่เป็นความผิดวินัยหรือความผิดวินัยร้ายแรงด้วย ให้อธิการบดีดำเนินการทางวินัยตามกฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย โดยไม่ต้องดำเนินการทางจริยธรรมตามข้อบังคับนี้

การดำเนินการทางจริยธรรมตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ต้องให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบเรื่องที่ถูกลกล่าวหาและมีโอกาสโต้แย้งหรือชี้แจงข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานของตนได้ รวมทั้งต้องให้ความคุ้มครองแก่ผู้กล่าวหาหรือพยาน โดยเฉพาะนิสิตด้วย

นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ให้นำหลักเกณฑ์และกระบวนการดำเนินการทางวินัยมาใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๒๓ เมื่อปรากฏว่ามีมูลที่ควรกล่าวหา ผู้ได้บังคับบัญชาประพฤติผิดจริยธรรม หรือประพฤติผิดจริยธรรมที่อาจเป็นความผิดวินัย แต่ผู้บังคับบัญชาละเลยไม่ดำเนินการทางจริยธรรมหรือวินัยตามข้อบังคับนี้ ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางจริยธรรมในเรื่องใดไปแล้ว ให้รายงานสภามหาวิทยาลัยทราบ ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่า ผู้บังคับบัญชายังมิได้ดำเนินการทางจริยธรรมให้ถูกต้องตามข้อบังคับนี้ หรือได้ส่งลงโทษโดยเคร่งครัดหรือไม่เป็นธรรม จะสั่งให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนการดำเนินการ และสั่งการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้

กรณีปรากฏว่าผู้บังคับบัญชากลั่นแกล้งผู้ใต้บังคับบัญชาในการกล่าวหาหรือดำเนินการทางจริยธรรมหรือวินัย ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๔ การดำเนินการทางจริยธรรมให้คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมพิจารณา และวินิจฉัยไปตามพยานหลักฐานและพฤติการณ์อย่างเป็นธรรม กรณีมีเหตุผลความจำเป็นอาจพิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติม หรือพิจารณาดำเนินการใดๆ เพื่อให้เห็นเบื้องต้นต่อกรณีการประพฤติผิดจริยธรรม และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมเพื่อวินิจฉัยก็ได้

เมื่อคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม วินิจฉัยและมีมติว่าผู้ใดกระทำความผิดจริยธรรมข้อใดและสมควรได้รับการดำเนินการอย่างไรแล้ว ให้อธิการบดีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบอำนาจจากอธิการบดีดำเนินการให้เป็นไปตามมตินั้น

กระบวนการดำเนินการทางจริยธรรมจะต้องแล้วเสร็จภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง กรณีครบกำหนดแล้วยังไม่แล้วเสร็จ ให้รายงานต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อขอขยายระยะเวลาดำเนินการออกไปอีกได้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่สิ้นสุดระยะเวลา

ข้อ ๒๕ การดำเนินการทางจริยธรรมให้คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมนำเอากระบวนการวิธีตามข้อบังคับว่าด้วยการสอบสวนวินัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้จะต้องให้ผู้ถูกลงกล่าวหาทราบข้อกล่าวหา และมีการรับฟังการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกลงกล่าวหาอย่างเพียงพอ รวมทั้งให้ผู้ถูกลงกล่าวหา มีสิทธิในการคัดค้านผู้สอบสวนหรือกรรมการธรรมาภิบาลได้ด้วย

ให้ผู้สอบสวนหรือคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมให้ความคุ้มครองผู้กล่าวหา หรือพยานตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๒๖ กรณีนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ถูกดำเนินการทางจริยธรรมข้อใดแล้ว ไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้เสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณา

กรณีผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย หรือนิสิตถูกดำเนินการทางจริยธรรมข้อใดแล้ว ไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๒๗ กรณีนายกสภามหาวิทยาลัย ถูกดำเนินการทางจริยธรรม ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาความจำเป็นและความเหมาะสมว่าสมควรสั่งพักการปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราวหรือไม่ กรณีเห็นสมควรสั่งพักการปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราวให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนจนกว่าจะดำเนินการทางจริยธรรมแล้วเสร็จ

หมวด ๕

โทษทางจริยธรรม

ข้อ ๒๘ โทษทางจริยธรรม ประกอบด้วย

(๑) ตักเตือน ให้ตักเตือนด้วยวาจา โดยแจ้งให้ผู้กระทำความผิดจริยธรรมได้ทราบด้วยว่า การกระทำใดที่เป็นความผิดจรรยาบรรณ และให้บันทึกการตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร หรือ

(๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ให้ทำเป็นหนังสือ โดยระบุการกระทำที่เป็นความผิดจริยธรรมและสิ่งที่ประสงค์ให้ดำเนินการให้ถูกต้อง พร้อมกับกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติให้ถูกต้องไว้ด้วย และให้เก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน หรือ

(๓) ทำทัณฑ์บน ให้ทำหนังสือ โดยระบุการกระทำที่เป็นความผิดจริยธรรม หรือรายละเอียดของ การประพฤติผิดจริยธรรมไว้ให้ชัดเจน และให้เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน หรือ

(๔) เสนออธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยถอดถอน แล้วแต่กรณี หากการกระทำผิดจริยธรรมที่มี ผลกระทบต่อความเสียหายต่อมหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

เมื่อได้ลงโทษทางจริยธรรมแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติด้วย

ข้อ ๒๙ การกระทำผิดจริยธรรมในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นการกระทำผิดจริยธรรมอย่างร้ายแรง และถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) การประพฤติผิดจรรยาบรรณวิชาชีพ ซึ่งคณะกรรมการตามวิชาชีพนั้นได้ส่งลงโทษในชั้น ความผิดร้ายแรง

(๒) การละทิ้งหน้าที่โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบของทางราชการหรือมหาวิทยาลัย รวมถึงจารีตประเพณีที่ได้รับการ ยอมรับและปฏิบัติโดยชอบธรรม เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่มหาวิทยาลัย

(๓) การล่วงละเมิดทางเพศ การคุกคามทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวกับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน นิสิตของมหาวิทยาลัย หรือผู้อื่นซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(๔) การนำผลงานทางวิชาการ หรือผลงานที่แสดงความชำนาญการหรือเชี่ยวชาญของผู้อื่นมา เป็นผลงานของตนโดยมิชอบ

(๕) การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนิสิต ผู้รับบริการ หรือ ประชาชน เพื่อประโยชน์ต่อตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ

(๖) การเปิดเผยความลับของนิสิต ผู้รับบริการ หรือประชาชนที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือ จากความไว้วางใจโดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่นิสิต ผู้รับบริการ หรือประชาชน

(๗) การไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบของทางราชการหรือมหาวิทยาลัย รวมถึงจารีต ประเพณีที่ได้รับการยอมรับและปฏิบัติโดยชอบธรรม ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการหรือมหาวิทยาลัยอย่าง ร้ายแรง

หมวด ๖

การอุทธรณ์

ข้อ ๓๐ ผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย หรือนิสิต ยกเว้นอธิการบดี ที่ถูกสั่ง ลงโทษทางจริยธรรม มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจักษ์มหาวิทยาลัย ได้ภายในสามสิบวัน นับแต่ได้รับแจ้งคำสั่ง

กรณีนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย หรืออธิการบดี ถูกสั่งลงโทษ ทางจริยธรรม ให้มีสิทธิโต้แย้งต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

บทเฉพาะกาล

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔

192.

~ ௧௪ ~